

Βυζάντιο τό, Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. γεωγραφικοῦ ὄν. *Βυζάντιον*.

Ἡ πόλις Βυζάντιον: Φρ. Ἔχει περιουσία *Βυζάντιο* (ἐπὶ κατόχου μεγάλης περιουσίας). Συνών. φρ. Ἔχει τῆς *Βενετίας* τὸ βέδ.

βυζαξῆς ἡ, Πελοπν. (Ἀρχαδ. Μάν.) β'ζαξῆς Εὐβ.

(Ἄκρ.) *βυζακχῆς* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βυζαίνω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ξῆς*. Ὁ τύπ. *βυζακχῆς* ἐκ τοῦ **βυζακσῆς* μετ' ἀναλελυμένου τοῦ διπλοῦ ξ εἰς κσ καὶ κατὰ τροπὴν τοῦ σ εἰς χ ὡς λέγεται αὐτόθι καὶ ἀρμεκχῆς, ἀρπακχῆς, βοιτηκχῆς κττ.

Τὸ ποσὸν τοῦ ἁπαξ βυζαινομένου γάλακτος: *Δὲν ἔφαγε τὸ παιδί οὔτε μὲν βυζαξῆς γάλα Ἀρχαδ. Δὲν ἀφίνει τὸ κατόικι νὰ φάη οὔτε μία βυζακχῆς γάλα Κίτ. Μάν. Τ' ἀρμέμε τὰ πρόβατα κάθε πρωὶ κὲ ἀφίνουμ' ἴσια ἴσα νὰ β'ζαξῆς γιὰ τ' ἀρνιά Ἀκρ.*

βυζάξιμο τό, πολλαχ. β'ζάξ'μον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βυζαίνω*.

Θηλασμός: Τὰ ριφάκια *ξετίναξαν* τοῖς *μαννάδες* ἀπ' τὸ βυζάξιμο.

βυζαράς ὁ, ἀμάρτ. *βυζιαράς* Εὐβ. (Ἄκρ.) Θηλ. *βυζαροῦ* κοιν. β'ζαροῦ κοιν. βορ. ἰδιωμ. *βυζιαροῦ* Εὐβ. (Ἄκρ.) *βυζουροῦ* Κύπρ. Οὐδ. β'ζαροῦδ'κο Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*αράς*.

1) Ἐπὶ ἀνδρός, ὁ ἔχων ἕνεκα ὑπερβολικοῦ πάχους εὐτραφὲς στῆθος Εὐβ. (Ἄκρ.) 2) Ἐπὶ γυναικός, ἡ ἔχουσα μεγάλους μαστοὺς κοιν.: *Μυταροῦ καὶ βυζαροῦ εἶναι ἡ δεῖνα γυναῖκα κοιν. 3) Τὸ κοράσιον τὸ ἀποκτῶν μέγα στῆθος προώρως Στερελλ. (Ἀράχ.)*

βυζαρίδι τό. Κύθν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζάρα* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ίδι*. Διὰ τὴν μεγεθ. σημασίαν τῆς καταλ. -*ίδι* ἰδ. Γ'Χατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 13 (1916/7) 169.

Βύζαρος, ὁ ἰδ.: Ἡ *κωπέλλα* ἔχει *κάτι βυζαρίδια*.

βύζαρος ὁ, σύννηθ. *βύζαρους* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. Θηλ. *βυζάρα* σύννηθ. β'ζάρα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζί* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*αρος*. Μεγάλος μαστὸς σύννηθ.: Ἔχει *κάτι βυζάρες* σὰν τὰ μαστάρια τῆς ἀγελάδας. Συνών. *βυζαρίδι*, *βυζαρώνα*.

βυζαρούδι τό, Κέρκ.—ΔΜπόγρ. Ἀρραβων. 43.

Ἐκ τοῦ οὐσ. **βυζάρι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*οῦδι*.

Βυζαλιχτέριν, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ὅταν *γεράση* *κάνενας*, *γίνεται* πάλι *παιδί βυζαρούδι* ΔΜπόγρ. ἐνθ' ἀν.

βυζαρώνα ἡ, ἀμάρτ. β'ζαρώνα Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζάρα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ῶνα*.

Βύζαρος, ὁ ἰδ.: *Κρέμασαν* *κάτ' β'ζαρώνες*.

βύζασμα τό, σύννηθ. *βύζασμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.) βύζαγμα σύννηθ. *βύζαγμαν* Πόντ. (Σταυρ. Χαλδ.) βύζαμα Εὐβ. (Ἄκρ.) Κεφαλλ. (Πάλλ.) Πελοπν. (Κόρινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)—Λεξ. Πρω.

Ἐκ τοῦ ρ. *βυζαίνω*. Οἱ τύπ. *βύζασμα* καὶ *βύζαμα* καὶ παρὰ Σομ.

1) Θηλασμός, γαλουχία σύννηθ.: *Κλαίει* τὸ *παιδί* καὶ

*θέλει βύζαγμα. Ἡ γυναῖκα εἶναι ἀδύνατη ἀπὸ τὸ βύζασμα σύννηθ. Συνών. βυζασμός 2) Μετωνυμ. τὸ θηλάζον βρέφος Λυκ. (Λιβύσσ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 3) Μεταφ. ἡ διαρκὴς οἰκονομικὴ ἀπομύζησις προσώπου τινὸς Λεξ. Δημητρ.: Αὐτὴ τοῦ *κάνει* *γερό βύζαγμα*.*

βυζασμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βυζαίνω*.

Βύζασμα 1, ὁ ἰδ.: Ὁ βυζασμὸς ποῦ θὰ βυζάσῃ τὸ παιδί τῇ τὸ παρατῇ κεῖ χάμαι καὶ φεύγει. || Φρ. Βυζασμὸς δοῦ βυζασμοῦ δὲν ἔχει τὸ κακόμοιρο (ἐπὶ πεινῶντος βρέφους).

βυζαστακάκι τό, Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζάστακας* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άκι*.

Βυζάστακας 1, ὁ ἰδ.

βυζάστακας ὁ, Κρήτ. Κυκλ. (Μῆλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστής* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*ακας*. κατὰ τύπ. μεγεθυντικόν.

1) Ὁ νεογέννητος θηλάζων ἀμνὸς ἢ ἐρίφιον Κρήτ.

2) Τὸ κρέας τοῦ θηλάζοντος ἀμνοῦ ἢ ἐριφίου αὐτόθ.

3) *Βυζαντάρις 2, ὁ ἰδ., Κυκλ. (Μῆλ. κ.ά.)*

βυζαστάκι τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστής* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άκι*.

1) *Βυζάστακας 1, ὁ ἰδ. 2) Βυζάστακας 2, ὁ ἰδ.*

βυζασταράκι τό, Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστάρη* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άκι*.

Βυζαστάρη 1, ὁ ἰδ.: Ἄσμ.

Καὶ σύ, βυζασταράκι μου, 'ς τοῖς πίκρες γεννημένο.

βυζαστάρη τό, Κρήτ. Κύπρ. Πελοπν. (Μαζαίικ.) β'ζαστάρ' Εὐβ. (Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Μακεδ. (Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Δεσφ.) κ.ά. *βυζαχτάρη* Ἀθῆν. Ἡπ. Πελοπν. (Κορινθ.) β'ζαχτάρ' Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. (Βογατσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστής*, παρ' ὁ καὶ *βυζαχτής*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άρι*.

1) Τὸ θηλάζον βρέφος, ἀρνίον ἢ ἐρίφιον Ἀθῆν. Εὐβ. (Ἄκρ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Μακεδ. (Βογατσ. Σισάν.) Πελοπν. (Κορινθ. Μαζαίικ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Δεσφ.): *Γιὰ νὰ μὴν πέφτουν τὰ δόντια τ' ἀνθρώπ' πρὲς τὸ πού εἶναι β'ζαστάρ' ἀκόμα νὰ παίρνουν τοιμπίδες ἀπὸν κάβ'ρα, νὰ τοῖς τρίβουν κὶ μὴ τὰ τρίμματα αὐτὰ νὰ τρίβουν τὰ οὐλά τοῦ πιδοῦ (λαϊκὴ δοξασία) Αἰτωλ. Σὰ β'ζαστάρ' *κάνει* Ἀράχ. Ἔχον ἕνα β'ζαστάρ' γιὰ τ' ἀγο-Γεωργιοῦ, *κάνει* δεκαεὶς ὁκάδες Ἀκρ. Ψαχν. *Τί νὰ φᾶς ἀπὸ β'ζαστάρ'; τί κρέας ἔχ' τὸν β'ζαστάρ' Ἀράχ. Συνών. ἐν λ. βυζαλιχτέριν. β) Μετων. ἄνθρωπος μωρός, ἀνόητος Στερελλ. (Ἀράχ.): Ἐβὼ δὲν εἶμι β'ζαστάρ', κα-ταλαβαίνω. 2) Νεαρὸς ὄνος χρησιμοποιοῦμενος ὡς ἐπι-βήτωρ ἐπιζόμενος ἀπὸ γεννήσεως νὰ θηλάξῃ ἵππον Κύπρ. 3) Τὸ κρέας γαλαθηνοῦ ἀρνίου ἢ ἐριφίου Κρήτ.**

βυζαστάρης ἐπίθ. Ἡπ. Κρήτ. Πελοπν. (Βασαρ. κ.ά.) Θηλ. *βυζασταρῆς* Ρόδ. *βυζασταρῆς* Δ.Κρήτ. *βυζασταρᾶ* Α.Κρήτ. β'ζαστάρη Ἡπ. Οὐδ. *βυζαστάρικον* Μεγίστ. *βυζ-ζαστάρικο* Σύμ. β'ζαστάρ'κο Σκῦρ. β'ζαστάρ'κον πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *βυζαχτάρικο* Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστής* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*άρις*. Ὁ τύπ. *βυζαχτάρικο* παρὰ τὸ *βυζαχτής*.

1) Γαλαθηνός άμνός προωρισμένος νά σφαγῇ κατά τὸ Πάσχα Κρήτ. 2) *Βυζαστάρι* 1, δ ιδ., "Ηπ. Κρήτ. Λέσβ. Μεγίστ. Πελοπν. (Βασαρ. Κορινθ.) Σκῦρ. Σύμ.: "Εσφαξε κατοίκια βυζαχτάρικα Κορινθ. "Τοῦ π' ἐρχότανε λέπει μπροστά τσαί πήαινε καβάλλα 'πά 'ς ἕνα ζῶ μιὰ γε-ναῖκα π' βαστοῦσε 'ς τὰ χέρια ἕνα μικρὸ παιδί β'ζαστάρικο Σκῦρ. 3) Θηλ., ἡ θηλάζουσα "Ηπ. Δ.Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Ρόδ.: *Γυναικα βυζασταρεῖ* Λιβύσσ.

βυζασταρομάννα ἡ, Κρήτ. (Ἀνώγ. κ. ἁ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βυζαστάρεις* καὶ τοῦ οὐσ. *μάννα*.

Τὸ πρόβατον εἰς τὸ ὁποῖον θηλάζει ὁ *βυζαστάρεις* 1.

βυζασταρούδα ἡ, "Ηπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζασταρούδι*.

Τὸ *βυζαστάρει*, δ ιδ.

βυζασταρούδι τό, Πελοπν. (Ἀρχαδ.) Κεφαλλ.—ΑΒα-λαωρ. "Εργα 3,186 ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 14 ΚΠαλαμ. "Υμν. Ἀθην. 55 ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 21—Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 393 Πρω.Δημητρ. *β'ζασταρούδ* "Ηπ. Θράκ. (Αἰν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστάρει* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦδι.

Βυζαστάρει 1, δ ιδ., ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἐπέλεγε, τρομασμένες

μαννάδες ἀναρίθμητες μὲ κουφωμένα στήθη
φεύγουν 'ς τὰ πλάγια νὰ κρυφτοῦν μὲ τὰ βυζασταρούδια

ΑΒαλαωρ. ἔνθ. ἄν.

Καὶ κᾶπου κλαίει μωρὸ παιδί, μικρὸ βυζασταρούδι,
ποῦ ἡ μάννα του μ' ὁλόγλυκη φωνὴ τὸ νανουρίζει

ΣΠασαγιάνν. ἔνθ' ἄν.

Γαλήνευεν ἡ γῆ 'ς τὸ νηόφερτο μπροστὰ λουλοῦδι
καὶ τοῦ χαμογελᾷ σὰ μάννα 'ς τὸ βυζασταρούδι

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

Καὶ γραιά, ὅπως ἤμουνα, 'ς τὰ γόνατα

βυζασταρούδι σὲ κρατοῦσα

ΣΣκίπης ἔνθ' ἄν. Συνών. ιδ. ἐν λ. *βυζαλιχτέριν*.

βυζασταρώνι τό, Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ὀλυμπ. Τρίκκ. Φεν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστάρει* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ώνι.

Βυζαστάρει 1, δ ιδ., ἔνθ' ἄν.: "Εχει βυζασταρώνι (ἔχει μικρὸ παιδί καὶ θηλάζει) Ὀλυμπ. Συνών. ιδ. ἐν λ. *βυζαλιχτέριν*.

βυζαστής ὁ, ἁμάρτ. *βυζαχτής* Κεφαλλ.—Λεξ. Πρω. Δημητρ. Θηλ. *βυζάστρα* σύννηθ. *βυζάστρε* Πόντ. *β'ζάστρα* πολλαχ. βορ. ιδιωμ. *βυζάστρε* Χίος—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. *βυζάστρα* Σύμ. *β'ζάστρε* Θράκ. (Σαρεκκλ.) *β'ζάστρε* Θράκ. *β'ζάστα* Σαμοθρ. *βυζάχτρα* πολλαχ. *βυζάχτρα* Πόντ. *β'ζάχτρα* βόρ. ιδιωμ. *βυγιάχτρα* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ *βύζασα* ἄορ. τοῦ ρ. *βυζαίνω*, ὁ δὲ *βυζαχτής* ἀπὸ τὸν ἄορ. *ἐβύζαξα*. Διὰ τοὺς τύπους τῶν ἄορ. ιδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) 287. Ὁ τύπ. *βυζάστρα* καὶ παρὰ Δουκ., παρ' ὄν καὶ *βυζάστρε*. Ὁ τύπ. *βυζάστρε* κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. Ἰδ. ΣΨάλτη Θρακικ. 57.

1) Ὁ ἄρεσκόμενος νὰ βυζαίνῃ Κεφαλλ.—Λεξ. Πρω. Δημητρ. β) Μεταφ. ὁ ἐπιτηδεῖως ἀπομυζῶν τὴν περιουσίαν ἄλλων Λεξ. Πρω.Δημητρ. 2) Θηλ., ἡ θηλάζουσα τὸ βρέφος γυνὴ σύννηθ.: Ἄσμ.

"Κ' εἰς τὸ γαλὸ τὴν ἔρριξε, τὴν κωπελλὰ κρατίζει, πιάνει βυζάστρες δεκοχτώ, τοῦ μῆος τὴν χαρίζει Κρήτ.

"Κεῖνη τὴ δόλγα Κώσταινα σύρτε τη 'ς τὸ παλάτι νὰ εἶναι βυζάστρα τῶν παιδιῶν καὶ τῶν βασιλοπούλλων Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Συνών. *βυζαλιστρεῖ*, *παραμάννα*.

3) Τὸ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως θήλαστρον, διὰ τοῦ ὁποῖου τὰ βρέφη ἀπορροφοῦν τὸ ἐντὸς φιαλιδίου περιεχόμενον γάλα Θράκ. (Σηλυβρ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Κορινθ.) Ρόδ. Σάμ. Συνών. *ρωγοβύζα*, *ρωγοβύζι*.

4) Ὑάλινον ὄργανον, δι' οὗ ἐκμυζᾶται ἀπὸ τοῦ μαστοῦ τὸ περισσεῦον μητρικὸν γάλα διὰ νὰ μὴ προξενῇ βλάβην Ἀνδρ.

Τὸ θηλ. *Βυζάχτρα* καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Ἀρχαδ.)

βυζαστικὸ τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—Λεξ. Βλαστ. 412. Πληθ. *βυζαστικὰ* Κρήτ. (Σέλιν.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—Λεξ. Δημητρ. *β'ζαστικὰ* Θρακ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ἁμάρτ. ἐπιθ. *βυζαστικός*.

1) Ἡ ἁμοιβὴ τῆς τροφοῦ διὰ τὸν θηλασμόν τοῦ βρέφους Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. (Σέλιν.)—Λεξ. Βλαστ. 412. Δημητρ.: Παροιμ.

Οἱ ξένοι γίνανε δικοὶ καὶ οἱ δικοὶ μας ξένοι

κ' ἡ μάννα ποῦ μὲ βύζαξε βυζαστικὰ γυρεύει

(ἐπὶ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων) Σέλιν. 2) Ὁ ἐφάπαξ θηλασμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Εκαμα ἕνα βυζαστικὸ - δγὸ βυζαστικὰ κττ.

βυζαστὸς ἐπιθ. ἁμάρτ. Οὐδ. *βυζαστὸ* Κεφαλλ. *βυζαχτὸ* Θήρ.

1) Ὁ δίκην θηλασμοῦ γινόμενος Κεφαλλ.: *Βυζαχτὸ* φίλει. 2) Οὐδ. οὐσ., παιδιὰ καθ' ἣν περὼν τις εἰς δέρμα κλωστήν διὰ κόμβου ἐξ αὐτοῦ συγκρατουμένην καὶ σιελώνων τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος ἐπικολλᾷ ἐπὶ λίθου, τὸν ὁποῖον ἔπειτα ἀνασύρει οὕτω διὰ τοῦ νήματος Θήρ.

βυζάτη ἐπιθ. Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) Οὐδ. *βυζᾶτο* Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζᾶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτη, δι' ἣν ιδ. -ᾶτος.

1) Ἡ ἔχουσα ἀνεπτυγμένους τοὺς μαστοὺς καὶ ὡς ἐκ τούτου τυγχάνουσα γαλακτοφόρος Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.) Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.): *Βυζάτη* αἶγα Γέρμ. 2) Ἐπὶ χόρτου, ὁ ἔχων εὐθυτενὴ βλαστὸν ἀνθοφοροῦντα εἰς τὴν κορυφὴν Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Ὁλο βυζᾶτα 'ναι τὰ χόρτα ποῦ 'φερα.

βυζατοβόλι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. οὐσ. *βυζᾶτο*, δι' ὃ ιδ. *βυζάτη*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -βόλι. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245.

Μέγα πλῆθος, ἀφθονία βυζάτων χόρτων. Συνών. *βυζατοθέμι*, *βυζατομάνι*.

βυζατοθέμι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. οὐσ. *βυζᾶτο*, δι' ὃ ιδ. *βυζάτη*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θέμι. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245.

Βυζατοβόλι, δ ιδ.

βυζατομάνι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζᾶτο*, δι' ὃ ιδ. *βυζάτη*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μάνι,

Βυζατοβόλι, δ ιδ.

